

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. III. Cur Christus acetum acceperit, vinum myrrhatum recusarit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

Hier. cap. 51. vers. 29.

2f. 80. v. 17.

Eceli. c. 37. v. 35. & 37.

Idem c. 37. v. 38. & 39.

Thren. c. 3. v. 15. & 19.

Adrichom. in Hierus. num. 118.

Amos cap. 2. vers. 8.

Christus palatum tetro amore voluit cruciari ut inde disceremus gulam & linguam recitarent.

Iac. cap. 3. v. 9. & 10.

Quando homo vinum myrrhatum Christo infundat.

teste: Patres comederunt uvam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. Verendum jam & canendum. Filii comederunt uvam acerbam, & dentes Patris obstupuerunt. Hoc nimirum vino manna, & tunicas, & aqua e rupis vulnere scaturiens rependitur. Cibavit eos ex adipe frumenti, de petra melle saturavit eos. Canz in nuptiis sponzorum inopia vino optimo subuenit, jam illius vicem tale temetum felle conditum redditur. O Judea, vinea maligna, quomodo conversa es in amaritudinem? ut latronem Barabbam dimitteres, & Dominum tuum crucifigeres? Quam acerbum tuæ vites liquorem fundunt? sed quid Judæis indignamur? non minus Deo ingrati sumus. Vinum, Siracida teste, in jucunditate creatum est, non in ebrietatem ab initio. Sanitas est anima & corpori sobrius potus. At nos id omni studio agimus, ut vini quam plurimum hauciamus; jamque ebrui cum ebris certamus, quis vini plus corrumpere, Deum gravius possit offendere. Hinc omne genus scelerum. Nam, eodem teste divino, Vinum multum potatum irrationem, & iram, & ruinas multas facit. Amaritudo anime vinum multum potatum. Ebrietatis animositas, impudentis offensus, ruinosas virtutes & faciens vulnera. Nimirum has gratias agimus Deo pro vini dono. Ita Hierosolymis plus quam decem millia hominum, qui panibus & piscibus a Christo sunt pasti, hanc illi loram deterrimam offerunt. Ita pro concionibus & doctrinâ suavissimâ potus amarissimus rependitur. O qualis refocillatio post tantos præteritæ nobilitatis & ejus diei labores & dolores! Jam olim Domini vicem Hieremias vates queritur: Replevit me amaritudinibus, inebriavit me absinthio. Recordare paupertatis meæ & transgressionis meæ, absinthii & fellis. Hoc certe potens est gula ac temulentia nostræ oburgatio.

Christus crucifigendus bibit e calice, crucifixus e spongiâ, ut haberet, quo cresceret extrema in cruce paupertas. Fellis calix, cor invidum, aceti spongia, cor avarum representat. Uterque hic potus e nostrâ cellâ est in hunc locum delatus. Hic autem locus, quem Adrichomius est dimensus, ab eâ parte montis, quâ Christus clavis est affixus cruci, duodecim passus aberat.

Vini nobilissimi mentionem injiciens vates Hebraus Amos, Vinum, inquit, damnatorum bibebant in domo Dei sui. Vinum optimum, suavissimum, ingentium vitium, dabatur ex more damnatis. Hoc illi bibebant inter plausus & tripudia. Idem & nos facimus. Cras forsitan ducebimur ad mortem jam damnati, nihilominus vinum generosum & suave lætissimi bibimus, tamquam choreas adituri. Subinde tam abjecti & desperati animi sumus, ac si potione soporiferâ rationem omnem miserissemus. Christus palatum & linguam suam tam tetro amore voluit cruciari, ut vel inde disceremus gulam & linguam frænare a nimio cibo, vetito, a verbis noxiis, impuris. Eam ob causam hortatur toties Ecclesia. Uiamur ergo parcius verbis, cibis & potibus, nec committamus, ut eadem linguâ vinum dulce & amarum Christo propinemus, eodem ore Christum prædicemus & condemnemus. Numquid enim fons, ait Jacobus Apostolus, de eodem foramine emanat dulcem & amarum aquam? In ipsâ benedicimus Deum & Patrem, & in ipsâ maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedictio & maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri.

Tunc certe vinum myrrhatum, potionem amarissimam, Christo infundimus, cum fide bonâ optimoque animo agenda observationibus humanis & nugacibus miscemus: Fel ingerimus, cum beneficiorum obliviscimur, & injuriarum solertissimè recordamur: Frigidam negamus, cum stipem etiam modicam dare reculamur. O mi homo, quam parum rectè amas, qui plus amas canem tuum quam Deum tuum; cani tuo das buccellas de mensâ tuâ, meliores sæpe quam domesticis aut pauperibus mendicis famelicis; Deo cor felleum felle dra-

conum plenum exhibes. Sed, quod Siracides dixit, non est sensus, ubi est amaritudo.

Cum Christo vinum myrrhatum obtruderetur, Mater Christi beatissima meminisse poterat, se quondam parvulo lac præbuisse, jam verò extremè sitienti quanto labore quæstisset aquam, aut potiùs in aquam lactymando ipsamet mutari voluisset ad suum filii restingendam: Rex David in castris sitiens, O si quis, inquit, mihi daret potum aque de cisternâ, que est in Bethleem juxta portam! Irruperunt ergo tres fortes castra Philistinorum, & hausierunt aquam de cisternâ Bethleem, que erat juxta portam, & attulerunt ad David. At ille noluit bibere, sed libavit eam Domino dicens: Propitius sit mihi Dominus ne faciam hoc. Num sanguinem hominum istorum qui profecti sunt, & animarum periculum bibam? Noluit ergo bibere. De Christo Mathæus testatur: Et dederunt ei vinum bibere cum felle mislum, & gustasset, noluit bibere. Hunc felleum calicem confidens Bernardus, Super omnia, inquit, te mihi amabilem reddidit, ô bone Jesu, calix quem bibisti. Calix, cheu nimium amarus, myrrhâ & felle conditus, sed dulcem fecit illum, præstantissimum septimæ decoctionis, hoc est, infiniti amoris saccharum. Licet hic ingeny quare: Unde sit, obsecro, Christiani, tam multa nobis acerba & profusa fellea videri? Fastidimus, nauseamus, abjicimus, execramur, sæpe non maximos labores, non acutissimos dolores. Non tam laboris magni aut doloris causa est, quam amoris nimis exigui. His insulsiorebus cibis condimentum deest amoris saccharum. Vel parvus amor maxima quæque tolerat. Fel bibit, myrrhatum exhaurit, labores duros promptè subit, injurias graves facillè concoquit, dolores sævos patienter tolerat, quisquis Christum amat, amanti nihil difficile.

Theodorus Martyr interroganti Publio Præsidi: Dic Theodore, num mavis esse cum tuo Christo, an nobiscum? Ad ista Theodorus promptissimè, Cum Christo meo, inquit, & sum, & fui, & ero; idèque non timeo tormenta tua. Verus amor sui sanguinis spectaculo non terretur, cruciatibus nullis frangitur. Hoc Theodorus dicit ad Paulo, qui de seipso, Mihi, ait, vivere Christus est, & mori lucrum. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, &c. neque creatura alia poterit nos separare a Charitate Dei, que est in Christo Jesu Domino nostro. Ideo omnia sustineo propter electos. Nihil difficile, nihil nimis acerbum est amanti. Sed cur Christus vinum myrrhatum se felle mislum non liberalet bibit? Nam Mathæo teste, cum gustasset, noluit bibere: teste Marco, Et non accepit.

§. III. Cur Christus acetum accepit, vinum myrrhatum recusavit.

Complures ejus rei causæ sunt. Conferamus illas ad compendium. 1. In cibo potuque sumendo temperantissimus fuit Christus; atqui temperantia bibere non solet, cum bibendi causam non habet, quem admodum eo tempore non habuit. 2. Ut futura in cruce sitis tantò intentior eò magis cruciaret, quò minus potionis præcessisset. 3. Hieronymus mysterium hinc latere censens, Christus, inquit, verè mortem subit, sed id gustus dumtaxat fuit, quoniam secundum humanitatem tantùm est mortuus, brevè ad vitam rediturus. 4. Pars etiam minima tot Christi cruciatuum suffocisset ad redimendum orbem universum, veluti iste myrrhati poculi gustatus unicus. Sed voluit Christus copiosam esse redemptionem, & excessum admirandum. Beatus Lucas Christi vultum & vestitum in Thabore mutatum memorans, Et ecce, inquit, duo viri loquebantur cum illo: erant autem Moyses & Elias visi in majestate. & dicebant excessum ejus, quem completurus erat in Hierusalem. Verè fuerat excessus. Nam homo qui tanta patiebatur, erat infirmitate dignitatis; dolor, quem patiebatur, summa acerbissimè. 5. Cum gustasset, noluit bibere, nam innumera-

bilis populus, qui praesens aderat, facillime credidisset, potrectum Christo Apianum aut conditum suave vitum doloribus leniendis. 6. Sunt qui dicant myrrham potionem illam ita fuisse confectam, ut acceleraret mortem, vel quia vulneris noxia, vel quia venenata. In recutendo igitur hoc poculo Christus publicè refectus, se placidè ac voluntariè ad mortem ire, nutu & arbitrio divini Patris, nec cupere sese celeriore patiendi finem, vel unà horula parte, & mori velle non veneno, sed cruce. 7. Sunt qui censeant hoc tali potu reorum sensus sopiri solitos, & talem porrigere praecipuum esse Judaeis. Christus igitur rebus illis noluit bibere, ne crederetur in cruce pati aut loqui ebrius. Atque etiam, ut dictum illud sibi constaret: Dico vobis, non bibam amodo de hoc gemine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. Ita soporem & oblivionem respuit, ut erudiret nos tanti beneficii nunquam non esse memores.

De aceto puro Joannes memorans, Cum ergo, inquit, accepisset Jesvs acetum. Hic potus felle non mistus designat eos potissimum, qui ignorantia & imbecillitate delinquant. Acetum potus asper & acidus, sed expertus amarior. At verò, qui nequitia peccant, acetum sunt felle incoctum. Id verè respuit Servator. Quòd si exteriores sensus nostri propinent aliquid impari, mox illud percepta dulcedine vel amaritie verità constantissimè respiciendum. Excludatur sensibus, ne occupet voluntatem. De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gamorrhæ: uva eorum uva fellis, & baccæ amarissimae. Fel draconum, vinum eorum, & venenum aspidum insanabile. Ne bibes, sed nec tange hæc toxica; avertere poculum, in quod mors ructavit, vel umbram noxæ gravioris declina.

Quando igitur Christus calicem myrrhatum libavit tantum, modestissimè nobis illum propinavit, perinde si diceret: Ego cruciatus meos jam finio, vobis tota restat vita. Ad vos etiam meus hic calix transibit. Ne putetis nil amplius doloris perferendum. Ex amariore hoc calice bibendum omnibus. Ad laborem & dolorem nemo non nascitur, sua demum cuique mors obeunda. Hæc stipendia sunt primæ labis & propiorum criminum. Ut autem spe summi præmii, & amore mei patienter omnia & fortiter possitis ferre, hæc ego Dominus vester amore vestri patior. Confortes crucis, participes paradisi & regni, loci pugnae, erunt & victoriæ, amici in lacrymis, erunt & in gaudiis.

Quare, mi homo, quisquis es Christiani sanguinis, illud Hieremias vatis affiduè cogita tibi à Christo dici: Ad te quoque perveniet calix. Tu igitur Christo humanissimè propinanti, cum Hebræo Rege paratissimus responde: Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo. Vis inter Christi amicos numerari? aude cum beato Paulo dicere: Gaudeo in passionibus, & adimpleo eas, quæ desunt passionum Christi. Ergo para te: ad te quoque (nil certius) perveniet calix.

Generosissimus Martyr Quintinus anno Christiano trecentesimo tertio gravissima quæque passus Rictiovaro iudice, nam virgis ferreis cæsus, liquatòque oleo & pice perfulsus, cum etiamnum animosè diceret, Hæc omnia mihi sunt refrigerio, acerbùm excandescens Rictiovarus, Faxo, ajebat, submissiùs loquaris. Mox digiti omnes inter carnem & cutem terebrati, acutum veru ab humeris per corpus ad tibias adactum. Cùmque tormentis videretur inexpugnabilis, calix denique allatus, & aceto, calce vivâ, sinapi mistus est. Quintinus ad Christum ardentissimè suspirans, O mi optime Jesvs, inquit, natura quidem horret hunc calicem amarissimum & letalem, sed quia è manu tuâ is venit, & quia tu illum mihi sub cruce propinasti, respondebo & perhauriam: hic mihi potus melle omni & saccharo erit suavior. Dixit, & bibit.

Et quories nos in gratiam amici aut Domini, non di-

cam Principis aut Regis, ultra quàm opus, ultra quàm fatis sit, ultra omnem appetentiam & vires bibimus, & totos nos auro vel crystallo proluimus. Irâne, Christiani, hoc vilissimo homini? hoc minimo favori damus, & ventrem, etsi reluctantem, cogimus ad hauriendum? & in gratiam summi Regis, in honorem Numinis, æternæ causæ salutis à propinante Christo & suavissimè invitante oblatum calicem respuemus?

§. IV. Christus detractis violenter vestimentis nudissimus cruci adsternitur.

Porrecto calice felleo, seu viño myrrhato, vestimenta Christo detracta sunt, ut in cruce ageretur nudus. Scio, diversa hic quosdam opinari, & pietate nescio quâ suam opinionem præterere. Mihi animus est non tam refellere falsa sentientes, quàm sententiam veram stabilire. Certum omnino videtur, Christum Dominum in cruce pependisse nudissimum. Causæ com-

plures. 1. Ita planè præci Patres sentiunt. Ambrosius Christum cruci affixum velut digito monstrans, Refert considerare, inquit, qualis ascendit. Nudum video. Talis ascendit in cruce, quales nos, auctore Deo, natura formavit. Quis in paradiso primus homo habitaverat, talis ad paradisum homo secundus intravit. Dominum Jesvm ita nudissimum fuisse flagellatum, omnes affirmant. 2. Eodem

Secunda. proferus modo penitus detectum omni veste ac velo spoliatum in cruce pependisse, divina etiam oracula & vaticinia confirmant. Rex David Christi vicem ingemiscens, Torâ die, inquit, verecundia mea contra me est. Et confuso faciei mei cooperuit me. 3. Imago Christi luculenta tam in hoc quàm in aliis fuit Noëmus. Hic orbem servavit arcâ, Christus cruce. Noëmus vineam, Christus Ecclesiam plantavit, & rigavit suo sanguine. Noëmus vino ætuans in tabernaculo nudus, uti nudus in cruce Christus obdormit. Noëmus à suo filio, Christus à suo populo, quem filii loco adoptârat, irritus est. Sed uti Noëmus evigilans Chanaan filium maledixit, ita Christus fatali die mundi velut è somno evigilavit: Væ filiis irrisoribus. Imò etiamnum noster Noëmus in suis membris, pauperibus & egenis nudus dormit, contemni ac rideri se dissimulat. Sed brevè extitiet somnus, & excitabitur tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus à vino: Et percutiet inimicos suos; opprobrium sempiternum dabit illis. 4. Milites Christum, quàm potuit ignominiosissimè, mori voluerunt; purpureum vetus vestimentum, fenticosum ser-

tum, myrrhatum vinum satis explicarunt illorum odium in Servatorem; neque verò è reorum vestibus vel sibi minimum quid patiebantur subtrahi. Nam hæc pannicularia bona, uti appellantur, illorum erant, Præsidis permisso. 5. Dum Christus figeretur cruci, nulli hominum per coronam militum, hostisque medios accessus fuit ad Christum in alio crucis jam positum. Post primum Virgo Mater penetravit ad crucem, & sub eâ constitit. 6. Quid contendimus? ita moris fuit nudos penitusque detectos crucifigere. Neque hunc morem in Christo antiquatum ullus facile probaverit. Quid veli loco Christus habuerit, infra dicitur.

Hic ego quorundam objectiones, beatæ Birgittæ visa, piæ aliorum meditationes, veium singulis septenniis monstrari solitum Aquilgrani, non impugno (nec enim lites amat tam lugubris historia) sed ad argumenta illa facile responderi posse iudico, & Christum penitus develtum (qualis in paradiso stetit primus homo) crucifixum cenleo.

Et en, Christiani, Christum antequam in cruce de-jiceretur, stantem, nudum, omni veste spoliatum, tementem, vulneribus undequaque plenum, sanguine obductum, oculis dejectis, manibus compositis paratissimum expectantem, dum in lectulum crucis prosterne-

1. Causa cur Christus in cruce pependit nudus.

2. Ambrosius in paradiso primus homo habitaverat, talis ad paradisum homo secundus intravit.

3. Rex David Christi vicem ingemiscens, Torâ die, inquit, verecundia mea contra me est.

4. Noëmus vineam, Christus Ecclesiam plantavit, & rigavit suo sanguine.

5. Noëmus à suo filio, Christus à suo populo, quem filii loco adoptârat, irritus est.

6. Post primum Virgo Mater penetravit ad crucem, & sub eâ constitit.

7. Quid contendimus? ita moris fuit nudos penitusque detectos crucifigere.

8. Neque hunc morem in Christo antiquatum ullus facile probaverit.

9. Quid veli loco Christus habuerit, infra dicitur.

10. Hic ego quorundam objectiones, beatæ Birgittæ visa, piæ aliorum meditationes, veium singulis septenniis monstrari solitum Aquilgrani, non impugno.

11. Nec enim lites amat tam lugubris historia) sed ad argumenta illa facile responderi posse iudico, & Christum penitus develtum (qualis in paradiso stetit primus homo) crucifixum cenleo.

12. Et en, Christiani, Christum antequam in cruce de-jiceretur, stantem, nudum, omni veste spoliatum, tementem, vulneribus undequaque plenum, sanguine obductum, oculis dejectis, manibus compositis paratissimum expectantem, dum in lectulum crucis prosterne-

Text on the left margin, including 'Texta', 'legima', 'Mat. c. 6.', 'Mat. c. 29.', 'Mat. c. 19.', 'Mat. c. 30.', 'Mat. c. 31.', 'Mat. c. 32.', 'Mat. c. 33.', 'Mat. c. 34.', 'Mat. c. 35.', 'Mat. c. 36.', 'Mat. c. 37.', 'Mat. c. 38.', 'Mat. c. 39.', 'Mat. c. 40.', 'Mat. c. 41.', 'Mat. c. 42.', 'Mat. c. 43.', 'Mat. c. 44.', 'Mat. c. 45.', 'Mat. c. 46.', 'Mat. c. 47.', 'Mat. c. 48.', 'Mat. c. 49.', 'Mat. c. 50.', 'Mat. c. 51.', 'Mat. c. 52.', 'Mat. c. 53.', 'Mat. c. 54.', 'Mat. c. 55.', 'Mat. c. 56.', 'Mat. c. 57.', 'Mat. c. 58.', 'Mat. c. 59.', 'Mat. c. 60.', 'Mat. c. 61.', 'Mat. c. 62.', 'Mat. c. 63.', 'Mat. c. 64.', 'Mat. c. 65.', 'Mat. c. 66.', 'Mat. c. 67.', 'Mat. c. 68.', 'Mat. c. 69.', 'Mat. c. 70.', 'Mat. c. 71.', 'Mat. c. 72.', 'Mat. c. 73.', 'Mat. c. 74.', 'Mat. c. 75.', 'Mat. c. 76.', 'Mat. c. 77.', 'Mat. c. 78.', 'Mat. c. 79.', 'Mat. c. 80.', 'Mat. c. 81.', 'Mat. c. 82.', 'Mat. c. 83.', 'Mat. c. 84.', 'Mat. c. 85.', 'Mat. c. 86.', 'Mat. c. 87.', 'Mat. c. 88.', 'Mat. c. 89.', 'Mat. c. 90.', 'Mat. c. 91.', 'Mat. c. 92.', 'Mat. c. 93.', 'Mat. c. 94.', 'Mat. c. 95.', 'Mat. c. 96.', 'Mat. c. 97.', 'Mat. c. 98.', 'Mat. c. 99.', 'Mat. c. 100.'

Text on the right margin, including 'Texta', 'legima', 'Mat. c. 6.', 'Mat. c. 29.', 'Mat. c. 19.', 'Mat. c. 30.', 'Mat. c. 31.', 'Mat. c. 32.', 'Mat. c. 33.', 'Mat. c. 34.', 'Mat. c. 35.', 'Mat. c. 36.', 'Mat. c. 37.', 'Mat. c. 38.', 'Mat. c. 39.', 'Mat. c. 40.', 'Mat. c. 41.', 'Mat. c. 42.', 'Mat. c. 43.', 'Mat. c. 44.', 'Mat. c. 45.', 'Mat. c. 46.', 'Mat. c. 47.', 'Mat. c. 48.', 'Mat. c. 49.', 'Mat. c. 50.', 'Mat. c. 51.', 'Mat. c. 52.', 'Mat. c. 53.', 'Mat. c. 54.', 'Mat. c. 55.', 'Mat. c. 56.', 'Mat. c. 57.', 'Mat. c. 58.', 'Mat. c. 59.', 'Mat. c. 60.', 'Mat. c. 61.', 'Mat. c. 62.', 'Mat. c. 63.', 'Mat. c. 64.', 'Mat. c. 65.', 'Mat. c. 66.', 'Mat. c. 67.', 'Mat. c. 68.', 'Mat. c. 69.', 'Mat. c. 70.', 'Mat. c. 71.', 'Mat. c. 72.', 'Mat. c. 73.', 'Mat. c. 74.', 'Mat. c. 75.', 'Mat. c. 76.', 'Mat. c. 77.', 'Mat. c. 78.', 'Mat. c. 79.', 'Mat. c. 80.', 'Mat. c. 81.', 'Mat. c. 82.', 'Mat. c. 83.', 'Mat. c. 84.', 'Mat. c. 85.', 'Mat. c. 86.', 'Mat. c. 87.', 'Mat. c. 88.', 'Mat. c. 89.', 'Mat. c. 90.', 'Mat. c. 91.', 'Mat. c. 92.', 'Mat. c. 93.', 'Mat. c. 94.', 'Mat. c. 95.', 'Mat. c. 96.', 'Mat. c. 97.', 'Mat. c. 98.', 'Mat. c. 99.', 'Mat. c. 100.'